

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejski

Protokolant Klaudia Binienda

w sprawie H.S.

ukaranego z art. 119 § 1 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.w.

w dniu 7 września 2023 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść ukaranego od prawomocnego wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Lubartowie z dnia 20 grudnia 2022 r., sygn. akt II W 697/22

1. uchyla wyrok nakazowy w zaskarżonej części, a dotyczącej rozstrzygnięcia o środku karnym w postaci obowiązku zapłaty równowartości ukradzionego mienia (pkt II wyroku);

2. wydatkami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 20 grudnia 2022 r., sygn. akt II W 697/22, Sąd Rejonowy w Lubartowie uznał obwinionego H.S. za winnego tego, że w dniu 13 października 2022 r. o godzinie 15.50 w sklepie [...] ul. [...] w L., gm. [...], woj. [...] dokonał kradzieży artykułów spożywczych i przemysłowych o łącznej wartości 74,55

zł na szkodę J. S.A., tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w., za które a podstawie tego przepisu wymierzył mu karę grzywny w kwocie 300 zł (pkt I wyroku). Jednocześnie na podstawie art. 119 § 4 k.w. orzekł obowiązek zapłaty równowartości ukradzionego mienia przez zapłatę 74,55 zł na rzecz J. S.A. (pkt II wyroku) oraz zwolnił obwinionego od zapłaty kosztów sądowych, wydatkami postępowania obciążając Skarb Państwa (pkt III wyroku).

Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 13 stycznia 2023 r. (k. 24).

Kasację od tego prawomocnego orzeczenia wniósł Prokurator Generalny, zaskarżając je w części dotyczącej rozstrzygnięcia o środku karnym w postaci obowiązku zapłaty równowartości ukradzionego mienia, na korzyść obwinionego H.S., podnosząc zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 119 § 4 k.w., polegającego na zobowiązaniu obwinionego H.S., tytułem nałożonego środka karnego, do zapłaty na rzecz ustalonego pokrzywdzonego kwoty 74,55 zł, będącej równowartością ukradzionego mienia, podczas gdy skradziony przez wymienionego towar został odzyskany i w całości przeznaczony do dalszej odsprzedaży. W konsekwencji skarżący wniósł o uchylenie wyroku nakazowego w zaskarżonej części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jako zasadna w stopniu oczywistym podlegała uwzględnieniu na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.w.).

Bezspornie w przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia wskazanego w kasacji przepisu prawa materialnego. **Zgodnie bowiem z treścią art. 119 § 4 k.w., w razie popełnienia wykroczenia określonego w § 1, można orzec obowiązek zapłaty równowartości ukradzionego lub przywłaszczonego mienia, jeżeli szkoda nie została naprawiona. Warunkiem *sine qua non* orzeczenia wskazanego środka karnego jest więc istnienie szkody o charakterze**

majątkowym w chwili orzekania. Przesłanka ta nie zostanie spełniona, jeśli pokrzywdzony odzyskał skradzione mienie w stanie niepogorszonym. Z taką też sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Z akt sprawy wynika bowiem, że tuż po zdarzeniu w dniu 13 października 2022 r. skradzione towary zostały odzyskane przez J. S.A. i przeznaczone do dalszej odsprzedaży (k. 2, 5, 7). Orzeczenie wskazanego środka karnego narusza więc w sposób rażący normę art. 119 § 4 k.w., prowadząc w istocie do bezpodstawnego wzbogacenia po stronie pokrzywdzonego, co pozostaje w oczywistej sprzeczności z kompensacyjnym charakterem naprawienia szkody. Uchybienie to miało istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, albowiem doprowadziło do nałożenia na skazanego obowiązku mimo braku ku temu podstaw.

Z tych też względów konieczne było uchylenie wyroku nakazowego w zaskarżonej części, tj. w zakresie punktu II. Jednocześnie orzeczenie to nie rodziło potrzeby wydawania rozstrzygnięcia następczego.

Z tych też względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji, kosztami postępowania kasacyjnego obciążając Skarb Państwa, zgodnie z art. 638 k.p.k. w zw. z art. 121 k.p.w.

(P.B.)

[ł.n]